

[Brixtofte]

synes vi, at skatteministeren i sin tid gik for vidt ved at tale om 6.000 kr. som højeste indskud. Vi ønsker at forhøje dette beløb, men vi ønsker at gennemføre de principper, som skatteministeren lagde frem på dette område. Jeg vil da godt spørge indenrigsministeren, hvorfor man ikke i denne redegørelse hører noget om dette forslag.

Indenrigsministeren bebuder en ændring i valgloven, hvorefter udlændinge, der har haft fast bopæl i Danmark i mindst 3 år, skal have valgret til kommunalbestyrelser og amtsråd, og dermed bebudes forslag om, at øvrige udlændinge stilles på samme måde som nordiske statsborgere. Det er venstres opfattelse, at regeringens forslag går for vidt. Venstre mener, at valgretten skal udvides, men at det skal ske inden for de fællesskaber, som vi deltager i, herunder inden for EF. Vi mener, at det er rigtigt, at vi har givet nordiske statsborgere stemmeret, fordi der er et nordisk fællesskab på så mange områder, og venstre vil også være parat til at give andre EF-borgere stemmeret i Danmark, såfremt det er en aftale inden for EF, og såfremt der er tale om gensidighed.

Må jeg afslutningsvis understrege, at det, at vi får indvandrere i et samfund, ikke bare skaber problemer. Indvandrere er også et positivt kulturelt bidrag til et samfund, og det er også et positivt bidrag til det danske samfund. I den kommune, hvor jeg selv er bosiddende, i Farum, er det således klart, at det kulturelle liv har fået tilført nye aktiviteter til glæde for hele befolkningen. Jeg kunne godt unde mange, herunder de mange skeptikere, at komme til en tyrkisk aften i Farum og opleve, hvorledes der kan være et meget menneskeligt og behageligt samvær mellem beboerne i kommunen og de nye beboere i kommunen.

Vi må erkende, at det at løse de problemer, som eksisterer, er en meget vanskelig opgave, men at det, der i sidste ende er afgørende, er, om vi har den rette holdning til problemerne, og det tror jeg at det store flertal i dette folketing har.

Dyremose (KF):

Også jeg vil gerne indlede med at takke indenrigsministeren for en redegørelse, der viser, at der i debatten om indvandrerens forhold er mange nuancer, som vi skal tage

stilling til. Indvandrerens problemer kan ikke løses ved hjælp af store armbevægelser og firkantede synspunkter, og det er mit håb, at debatten i dag må blive præget af denne kendsgerning.

Ministeren sagde i sin indledning:

»... at der hidtil i folketinget har været en ganske høj grad af enighed om det principielle, langsigtede mål for den danske indvandrerpolitik. Hovedsigtet er, at de udenlandske statsborgere, som har søgt her til landet, og som ønsker at forblive her, efterhånden bør sættes i stand til at klare sig i det danske samfund på lige fod med den øvrige befolkning.«

Eller sagt med andre ord: indvandrerne skal have de samme muligheder som danskerne, og de skal kunne integreres i det danske samfund, hvis de ønsker det. Det er vort håb, at der også i fremtiden kan skabes bred politisk opbakning bag en sådan holdning.

Udviklingen har imidlertid vist, at det er meget vanskeligt at integrere indvandrere fra tredjelande, dvs. lande uden for Norden og EF. Når hertil kommer, at vi siden 1973 har haft en vedvarende høj arbejdsløshed, så er der god grund til at acceptere regeringens synspunkt om at opretholde det gæstearbejdstop, der blev indført i 1973. Det kan vi altså støtte fra konservativ side, men det indebærer også, at vi accepterer den fri befolkningsudveksling i EF og Norden, og at vi også fortsat er villige til at modtage politiske og religiøse flygtninge af humanistiske grunde.

I denne sammenhæng må vi desværre erkende, at det ofte er meget vanskeligt at integrere familier med rod i kulturer, som er meget afvigende fra den danske. Da dette kan føre til tragedier for de pågældende familier, og da vi omvendt har mange eksempler på, at adoptivbørn fra fjerne lande klarer sig godt i Danmark, finder vi, at det må overvejes, om Danmark ikke i internationale forhandlinger om flygtningeproblemerne i højere grad skulle koncentrere sig om at modtage flygtningebørn, der ikke har familie, og tilstræbe, at de voksne familier søges tilpasset kulturer, der minder så meget som muligt om deres oprindelige kultur. Vi har et indtryk af, at de implicerede hjælpeorganisationer er interesserede i en sådan løsning.

Vi finder også, at det fortsat er rimeligt at bringe adskilte familier fra tredjelandene